

DUVAN

FRANCISKANBRÖDERNA T.O.R.

*Tertius Ordo Regularis Sancti Francisci
de Paenitentia*

HOSTEN 2020

Till eftertanke...

Nu, i vår egen tid, då forskare för länge sedan verkligen har kunnat urskilja säkra fakta om den helige Franciskus av Assisis liv i historisk mening, vad han i själva verket sade och gjorde, från fabler och spekulationer som bottnade i okunnighet och även i försök att göra honom till ett helgon med meningsskiljaktigheter från den traditionella kristna tron, framhävs av många som vet bättre, det som är helt fel. Obestridda fakta kan inte heller bortförklaras som yttre konformism, för Franciskus var ju absolut inte någon konformist. Han var en ortodox katolik i sin lära och sin praxis och krävde detsamma av sina bröder.

Nåja, fakta "uppstår" alltid igen, eller kanske skall vi säga – kommer att "framstå igen". Gud är inte endast "kärleken", utan också "sanningen", ty "kärleken" och "sanningen" är ett. Hans Son, Jesus Kristus, sade också: "Jag är sanningen". (Joh. 14:16) Och den Helige Ande är inte endast "kärlekens ande" utan också "sanningens". (Joh. 14:26)

Tack! Tack!

för ert
intresse...
för era
förböner...
för era gåvor
och allmosor...
för volontär -
arbete ...
för er
vänskap ...
och för ert
förtroende.

**Helgonet tillbad varken solen
eller månen eller
"moderjord", och han
dyrkade inte någonting
som stod som symbol för
naturen som en av Gud !**

Att d.h. Franciskus inte var någon filosof vet nog alla. Han sysslade inte med teoretisk metafysik. Alltså var han inte "panteist" i intellektuell mening. Han skilde mellan Skaparen och Skapelsen, mellan alla levande varelser och ting och den som skapade dem. Men, i likhet med Bibeln gjorde han inte den skillnad vi gör mellan "levande" och "icke-levande". Att helgonets spiritualitet var "något nytt" berodde på hans fokus på vad Gud hade skapat, vilket Jesus använde i många liknelser och som förekommer i många gammaltestamentliga texter, istället för att starkt betona det som Aposteln Paulus och den tidigare kristna traditionen betonade – vad människan hade skapat, städer, samhället, politik, m.m. Hans synsätt och kärlek var välbehövlig i den västerländska fromhetens betoning på att Jesus Kristus inte var endast sann Gud, utan också sann människa, och således en del av naturen och inte bara dess "krona". Korrekt teologi kräver ju korrekt antropologi och människan är kropp såväl som själ. Därför såg helgonet en "broder" eller en "syster" i varje skapad varelse och ting. Därför talade han om Broder Sol, Syster Måne, Syster Regn, Broder Eld och om vargen, lammet, fåglarna, daggmasken, syrsan, m.m. som syskon, etc.

Nej, helgonet förunnades ett synsätt på skapelsen och kärlek till allt skapat, vilket tillät honom att sjunga "Åra vare Gud i höjden" helt i enlighet med Kyrkans urgamla tro.

*Du har fått en Digital-Duva i händerna.
Normalt måste den läsas på vår hemsida !*

Franciskus' syn på människan, i liket med hans syn på skapelsen för övrigt i överensstämmelse med Kyrkans.

Att människan kunde bli skapelsens "krona" berodde på att hon skapades till Guds "avbild och likhet". (1 Mos. 1:26) Som en del andra gjorde Franciskus skillnad mellan "avbild" och "likhet" och sade att beträffande "avbilden", så är människan "Kristi avbild" (imagem delecti Filii sui), eftersom Kristus, den andra personen i den Heliga Treenigheten genom vilken allt och alla har skapats. Människan har dock också skapats i "likhet" med Gud enligt "anden" (den odödliga själen). Således, i FÖRMANINGARNA (ADMONITION 5) kan vi läsa: "Tänk, o människa, på vilken hög plats Herren Gud har placerat dig, då han skapade dig kroppsligen till avbild av hans älskade Son och till likhet med sig enligt anden." (spiritus)

Enligt Franciskus är alltså människan en person, vilken till skillnad från djuren har andligt såväl som fysiskt liv, och därmed ett "dignitas" och ett ansvar för djur och hela skapelsen. Följaktligen var han bedrövad när människor var grymma mot djur, men till skillnad från de heretiska "katarerna" av sin tid, ansåg han inte att det fysiska (köttet) var av "Ondo" eller som panteisterna att människan, djuren, och allt som finns, var "gud". Han blev t.ex. inte vegetarian. Han ansåg att människan var en individ; kanske var en "kristen personalist" länge innan vår tid.

Varför älskade han de fattiga med en mycket speciell kärlek? Jag tror att det var därför att de fattigas existens hade livsvillkor som Kristi livsvillkor efter denne framträdde som Frälsare. Jag skulle vilja kalla det för "Kristuskonformitet". Franciskus strävan innebar medmänsklig kärlek, fysisk hjälp och andlig

tröst, men det fanns inte ett spår politisk kritik eller iver för samhällsreform, fastän sådant behöver inte vara "ofranciskanskt" om det "låter Gud förbli Gud" för oss människor, ty Franciskus' ständigt upprepade bönen var: "Min Gud och mitt allt".

Nåja, det evangeliska rådet om "fattigdom", vilket med fördel kan också anses vara drivkraften i löftet om "kyskhet" (celibatet) och "lydnad" medförde livsvillkor på bröderna som de med Guds hjälp frivilligt tog på sig. Dessa livsvillkor var självpåtagna, men motiverade av strävan efter samma "Kristuskonformitet", som tjänst åt de fattiga, ty att göra "Gud till allt" är en "kristocentrisk" handling, som omfattar även min nästa. Det är inte asketism för asketisms skull. Det är inte fråga om att stifta ett moraliskt exempel för andra, eller om förtjänster som ger tillträde till ett högt status i den tillkommande världen. Det är något som kan vara nödvändigt för vår egen frälsning och främja andras.

Den helige Franciskus försökte att omvända Sultan Malik Al-Kamil av Egypten med glödande ord om den kristna tron under Femte Korståget år 1219, men han talade med respekt, och erbjöd sig att ställa sig i elden som hade upptänts med eller utan sina muslimska opponenter, ty han litade på Gud och var också redo att dö som martyr om Gud ville det.

Sultan Al-Kamil tillät varken det ena eller det andra, för han var en härskare med samma attityder som Sultan Saladin, då denne tog Jerusalem år 1187 under Tredje Korståget och styrde en stad av muslimer, kristna och judar med tolerans. Det finns dock inte något som helst stöd för tanken att helgonet var ute efter dialog snarare än konversion, eller att han fördömde dem som menade att en militär handling kunde vara nödvändig i den ena och den andra situationen. Men detta hindrar ju inte att ett det vore önskvärt att ett franciskansk attityd av respekt och välvilja skulle råda då dialog kan ske idag.

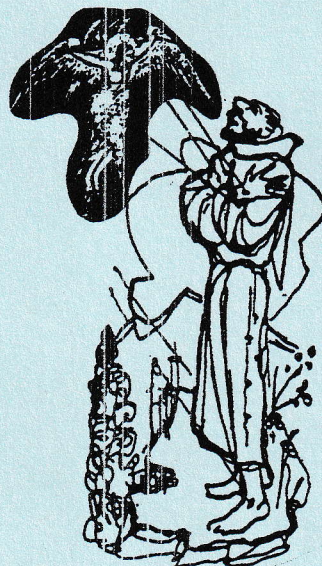
Vad man inte kan säga är att helgonet föredrog dialog framför evangelisation, eller ansåg att det var likgiltigt vilken religion man bekände sig till, eller att bekänna sig till någon synkretisk form av religion, eller att inte bekänna sig till någon religion alls, vore kanske bäst. Att hävda något sådant vore inte bara anakronistiskt utan en falsifiering.

Egentligen var helgonets stigmatisering också Kristus-konformitet, men inte självpåtagat, utan en gåva från Gud.

”Det var våra krankheter han bar och våra smärtor lade han på sig” (Jes. 53:4) (1917 års översätt) Så profeterade Jesaja om Kristus, som led och dog på korset för våra synders skull, för hans lidande var först och främst för våra andliga skador. Men sårmärken efter korset på händer, fötter och i hans sida lät Gud uppenbara sig på helgonets kropp efter synen på den korsfästa serafen. Smärtan i hans redan sjukliga kropp intensifierades. Varför skedde detta? Varför inte bara ”en gloria” på huvudet istället?

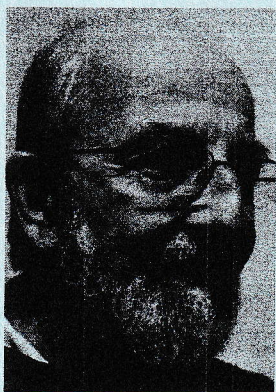
Spekulerar vi, bör vi givetvis tala igen om ”Kristus-konformitet”, och tänka också på hans förhållande till de sjuka, och till alla som lider fysiskt och psykiskt under det jordiska livet. Då förstår vi att han tog på sig ”vad som ännu fattas i Kristi lidande [...] för hans kropp, som är kyrkan”, (Kol. 1:24) (2000 års översätt.) Franciskus, led även synligt – med och för – hans sjuka och plågade medmänniskor, vilket vi alla är kallade att göra.

Moder Jord och Syster Död

Vid "TRANSITUS-vesper" på kvällen inför d.h. Franciskus' högtidsdag sjunger vi "SOLSÅNGEN" (*Cantico della Creature*), som lovar Gud för "Broder Sol, Syster Måne, Broder Vind, Syster Vatten, Broder Eld" m.m. och Moder Jord", vilket han diktade färdigt då han var döende. I Broder Frans-Eric's text, och kanske en del andras, fattas den rätta översättningen, nämligen: "Syster Jord, vår Moder", vilket inte kan leda till tanken om någon slags gudinna som tillsammans med Gud ger upphov till människan och alla skapade varelser och ting, och inte heller lämnar plats för någon slags icke-teistisk evolution, som spontant ger upphov till människan och alla skapade varelser och ting, utan bidrar med "stoff" till "kroppen" (1 Mos. 2:7), emedan Gud själv "inbläste livsande" ("liv" – 2000 års översättningen), som betecknar "själen". "Moder Jord" är också en skapad varelse och skall värnas om och vördas, men, som tidigare sagt, har inget med panteistisk eller modernistisk religion att göra, fastän helgonet bekänner sin släktskap med henne och alla skapade varelser och ting, och därmed avvisar också alla idéer om att materia är av ondo, eller en illusion. Helgonet består, som vi alla, av "kropp" och "själ" och hoppades även på kroppens uppståndelse.

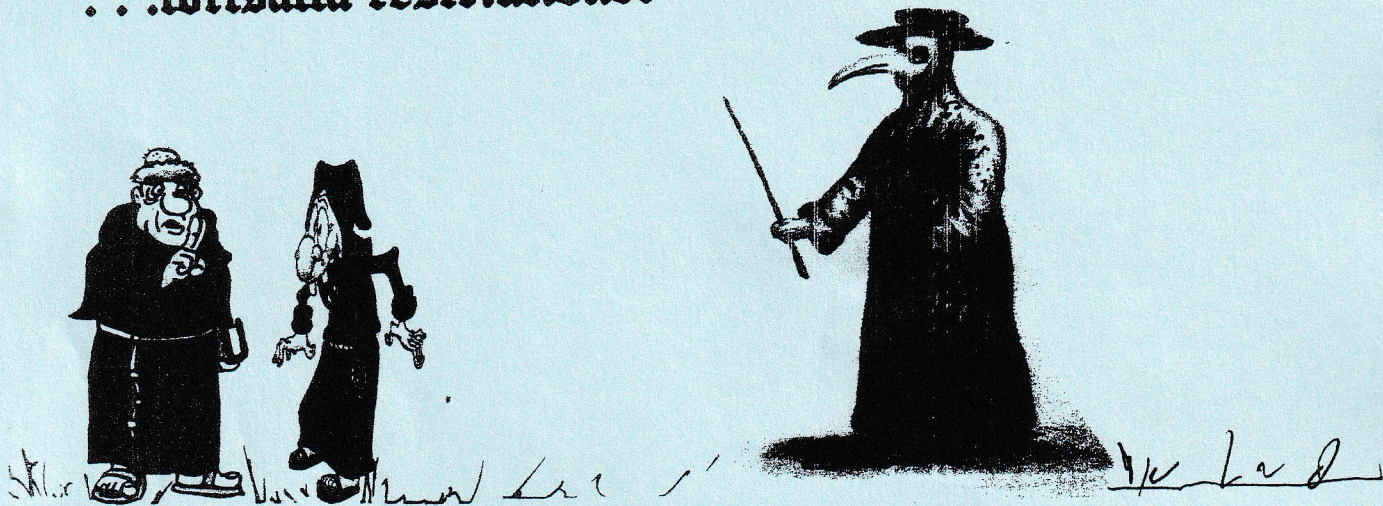
Pater Henrik Roelvink OFM avled 2020-11-12. Av Covid 19 i Holland. R.I.P.

Fader Henrik var en riktig franciskansk pionjär i Sverige och var med om att bygga upp församlingen och komuniteten i Linköping, engagerade sig i ekumenik, också officiellt, stödde O.F.S. (Sekularfranciskanerna), hjälpte oss på Franciskusgården, då vi konverterade till Katolska Kyrkan, särskilt Br. Frans-Eric i sin förberedelse för prästämbetet, var aktiv i forskning om Franciskus och franciskanism, skrev flera viktiga böcker, blev "hedersdoktor" vid teologiska fakulteten i Uppsala, var uppskattad predikant och eftertraktad föreläsare, själavårdare åt många, och vän.

Och så var han mån om noggranna översättningar av allt franciskanskt.

Hos oss på klostret

.. .fortsatta restriktioner

I höstas drabbades Franciskusgården av Covid-19 och stängdes. Den här DUVAN sattes inte upp på hemsidan därför att kopiatorn hindrades av någon slags mekanisk pest. Till JUL blev vi dock besmittelsefri, men restriktioner har blivit fler. Endast 8 icke-funktionärer får komma till den Heliga Mässan i huvudkapellet och 2 – 3 pers. får sitta i Maria-kapellet. Några extra får sitta i salen under kapellet.

På Beda Pontifical College, där de tre andra bröderna håller på, finns det nog desto fler restriktioner, men bön och studier försöker man ägna sig åt som vanligt. Alla hoppas på en vaccin som är effektivt, utan biverkningar och helt moraliskt acceptabelt.

Klosterkatten Ragnar låter meddela att han inte ens är släkt med minkarna. Inte har besökt Danmark och inte tänker göra det!

